

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 307/2023
29.03.2023. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија Невенке Важић, председника већа, Милене Рашић, Дубравке Дамјановић, Гордане Којић и Светлане Томић Јокић, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Весном Зарић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 2. и 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Велимира Максића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Пожеги К 207/20 од 02.09.2022. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 Н 704/22 од 08.12.2022. године, у седници већа одржаној дана 29.03.2023. године, једногласно, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА – адвоката Велимира Максића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Пожеги К 207/20 од 02.09.2022. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 Н 704/22 од 08.12.2022. године, у односу на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) Законика о кривичном поступку у вези члана 55. и 55а Кривичног законика, док се исти захтев у осталом делу **ОДБАЦУЈЕ** као недозвољен.

Образложење

Пресудом Основног суда у Пожеги К 207/20 од 02.09.2022. године окривљени АА, у ставу првом изреке, оглашен је кривим због извршења кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 2. и 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од две године у коју казну му је урачунато време проведено на задржавању. Окривљени је обавезан на плаћање трошкова кривичног поступка.

Истом пресудом, у ставу другом изреке, окривљени је ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело насиље у породици из члана 194. став 1. КЗ.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж1 Н 704/22 од 08.12.2022. године одбијене су као неосноване жалбе ОЈТ у Пожеги, окривљеног и његовог браниоца, а пресуда Основног суда у Пожеги К 207/20 од 02.09.2022. године, потврђена.

Бранилац окривљеног АА – адвокат Велимир Максић поднео је захтев за заштиту законитости против правноснажних пресуда, због повреде одредбе члана 16. став 2. ЗКП, али из образложења произилази да га подноси и због повреде кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 55. и 55а КЗ, са предлогом да Врховни

касациони суд усвоји поднети захтев, укине побијане пресуде у осуђујућем делу и предмет врати на поновно одлучивање пред потпуно измењеним већем и да одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи или прекине.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП, доставио захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство, у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, након разматрања списка предмета и правноснажних пресуда против којих је захтев за заштиту законитости поднет те након оцене навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је неоснован у делу који се односи на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 55. и 55а КЗ, док је у осталом делу недозвољен.

Бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости наводи да је суд применио одредбе члана 55. и 55а КЗ, према стању кривичног законодавства у време доношења пресуде односно закон из 2022. године, а не закон који је важио у време извршења кривичног дела, дакле, закон из 2019. године и који је повољнији за окривљеног, на који начин суштински указује на повреду кривичног закона из члана 439. тачка 3) ЗКП у вези члана 55. и 55а КЗ.

Изнети наводи захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног АА се, по оцени Врховног касационог суда, не могу прихватити као основани.

Наиме, исти наводи истакнути су и у жалби браниоца окривљеног АА - адвоката Велимира Максића и били су предмет разматрања Апелационог суда у Крагујевцу који је поступао по жалби браниоца окривљеног изјављеној против првостепене пресуде Основног суда у Пожеги К 207/20 од 02.09.2022. године. Апелациони суд у Крагујевцу као другостепени је ове наводе оценио неоснованим и о томе на страни 5, у трећем ставу и на страни 6, у првом ставу другостепене пресуде Кж1 Н 704/22 од 08.12.2022. године изнео у свему јасне, детаљне и аргументоване разлоге, које Врховни касациони суд прихвата као правилне, те, у смислу одредбе члана 491. став 2. ЗКП, на те разлоге и упућује.

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА у осталом делу је недозвољен.

Бранилац окривљеног АА – адвокат Велимир Максић, у преосталом делу захтева наводи да је оштећена током поступка давала низ различитих исказа у којима прво није теретила окривљеног, да би га касније теретила на различите начине. Према ставу браниоца исказ оштећене је недоследан, нејасан и контрадикторан и суд није смео на таквом исказу засновати одлуку. Бранилац окривљеног на овај начин суштински оспорава чињенична утврђења у правноснажним одлукама и указује на погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова, давањем сопствене оцене изведених доказа која је потпуно другачија од оне дате у побијаним правноснажним одлукама.

Поред наведеног бранилац окривљеног истиче и повреду члана 16. став 2. ЗКП, наводећи да суд у конкретном случају није непристрасно оценио изведене доказе и није на основу њих са једнаком пажњом утврдио чињенице које терете или иду у корист окривљеном.

Како, дакле, из изнетих навода произилази да бранилац окривљеног у осталом делу захтева за заштиту законитости, указује на погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање и погрешну оцену доказа од стране нижестепених судова и на повреду одредбе члана 16. став 2. ЗКП, а што не представља законске разлоге због којих је, у смислу одредбе члана 485. став 4. ЗКП, дозвољено подношење овог ванредног правног лека окривљеном и његовом браниоцу због повреде закона, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног АА у овом делу оценио недозвољеним.

Са свега изложеног, а на основу одредбе члана 491. ЗКП, у коме је захтев одбијен као неоснован, те на основу члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 485. став 4. ЗКП, у делу у коме је захтев одбачен као недозвољен, донета је одлука као у изреци.

**Записничар-саветник
Весна Зарић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

**Председник већа-судија
Невенка Важић,с.р.**